

Phu Tân Văn

Chủ-nhơn
Mre NGUYỄN-DỨC-NHUẬN

Báo ra hàng ngày

Báo-quan: 48 rue Vannier, Saigon
Điện-thếp nói số 566

Lẽ nghĩa là vật quý,
nó không tốn hao gì của
người cho, mà nó lại
làm vui lòng cho kẻ thọ
lành.

(Tục ngữ của nước Ba-tư)

TẠI SAO MỸ VÀ NHỰT CHƯA ĐÁNH NHAU ?

NGƯỜI NHỰT NÓI RẰNG TẠI HUẾ-KY
CHƯA CÓ DƯ-ŁUẬN THÔNG-NHỰT, VÀ
CHƯA CÓ HẢI-QUÂN ĐẦY ĐỦ

Mấy chục năm nay, dư-Łuận thế-giới đều lo rằng sao cũng có một cuộc Nhựt-Mỹ đại chiến ở trên Thái-bình-dương, vì bước qua thế kỷ hai mươi này, hai nước vẫn bằm bừ tranh cạnh nhau về thế lực và quyền lợi, bề nào cũng có phen đánh nhau cho tới một cơn một mất một được. Bấy lâu Huế-Ky vẫn giữ mình giàu mạnh hơn Nhựt, chỉ chờ Nhựt làm chuyện gì để cho Huế-Ky mượn cớ được là Huế-Ky sanh sự đánh nhau liền. Nghĩa là cái đại-thể của hai nước, hình như cái chảo đã sắp chàm lửa rồi vậy.

Đến lúc Nhựt đem binh xâm chiếm Mãn-châu, rồi sau xảy ra việc Thượng-hải, thì ai cũng phải tưởng rằng: « Thời rồi! Nhựt-Mỹ chiến tranh đến nơi rồi đây »! Huống chi hồi tháng ba một rồi, Mỹ đã đem hết chiến-thuyền của mình, một trăm mấy chục chiếc, từ Đại-tây-dương qua Thái-bình-dương tay họ nói rằng để giúp tiếp thủy-chiến, nhưng ai cũng phải nghĩ là họ sẵn sàng khai chiến với Nhựt vậy.

CHUYÊN CHÀNG RA CHI Đánh một ghê chết tới

Sớm mai ngày thứ hai 20 Jun một đám người làm công cho hãng dầu lửa Standard Oil ở Phô-mỹ (Giadinh) kéo nhau vào một cái quán khách mà ăn uống.

Tin thêm về vụ bắt được kẻ nậu thuốc á-phiện lậu trong Chợ-lớn

Tuần trước sở mật-thăm và sở thương-chánh phát-giác được một nhà nậu á-phiện lậu tại xóm Hòa-bình, Chợ-lớn.

Vụ kiện ông Guérini còn hoàn lại nữa

Tòa Phúc-án định hôm qua, thứ ba, đem vương De Lache-rotiere kiện ông Guérini về tội gian lận trong cuộc tuyển-cử Tháo-sĩ Namky ngày 8 Mai vừa rồi, ra xử.

Một chiếc tàu chở đồ hóa-học cháy

Có tin ở Thượng-hải cho hay rằng chiếc tàu Sernkerk của người Hoa-lan (Hollande) trong tải 12.000 tấn, mới cháy tại thương-khẩu Thượng-hải. Tàu ấy chở toàn là đồ hóa-học. Chẳng rõ có thiệt hại đến mạng người chăng?

TIN TỨC NĂM CHÂU

PHÁP. — (21-6-32)

Ông Thái-vân-Toàn nói chuyện với báo « Le Journal »
Báo « Le Journal » có thăm-vấn ông Thượng-thư bộ Hộ, triều Huế là Thái-vân-Toàn về cuộc hành-trình của ông thì ông nói rằng: « Chánh-phủ Nam triều phải tới qua châu Hoàng-đế Báo-Dại hồi loan, vì tôi đã được ban hành làm Quân-lãnh cho Đức-tiên-hoàng Khải-Dịnh trong 5 năm và vì tôi là người nhỏ tuổi hơn hết trong toàn Bộ. Tôi sẽ ở lại bên Pháp cho đến lúc Hoàng-thượng tới hồi loan, nhưng ngày nào xuống tàu thời chưa nhứt định. Thần dân Việt-nam rất trông đợi Hoàng-đế chúng tôi về nước ».

Ông Toàn thừa dịp này nói lên ý-tưởng của mình đối với thời cuộc: trong nước Nam này vậy:
« Thái độ và tư-tưởng của phái thanh-niên tri-thức có thay đổi rất nhiều; phong-trào cộng-sản đã điạ bót mà đến những người đã theo chủ-nghĩa quá-khịch ấy hôm nay cũng, hín nhàn cái quyền cai-trị của Chánh-phủ là phải. Cái sự tấn-hóa về phương-diện tư-tưởng này cũng nhờ cách đối-phó hân hời của Chánh-phủ và cũng nhờ ở sự đại-lượng của Chánh-phủ đối với những kẻ đã từ nghe theo bọn xúi-giục làm quấy ».

BÔNG-DU'ÔNG THỜI-SỰ

SAIGON

Đội binh Cường-Hoa sẽ qua đây

Hôm qua đội binh Cường-Hoa xuống tàu ở Hongkong đi chiếc d'Artagnan qua đây. Bữa thứ sáu 21 tới Saigon thì đã liên-trần đầu với Khánh-hội. Thứ bảy với Victoria và chúa nhựt với Ngôi-sao Giadinh.

Thủ-thành: Trần-tích-Bồi

Hàng ngũ của Cường-Hoa sẽ sắp như vậy:
Thủ-thành: Trần-tích-Bồi
Hậu-lập: Mạch-Tổ và Lê-húc-Dạt.

Tiếp-ứng: Lê-quốc-Xiêu, Hoàng-tây-Hoa và Lâm-ngọc-Anh.

Tiền-đạo: Trính-thiên-Khương, Lê-huê-Quan, Lê-nghe-Thần, Tôn-cầm-Thuận, và Trần-quang-Diệu. Phụng-hồ:

Lương-ngọc-Dương, Lê-hồng-Thanh, La-tê-Hoành, Hà-tê-Hiến, Kim-bá-Triệu, Thạch-cầm-Bồi.

Có em ruột của Lê-huê-Dương là Lê-huê-Quan đã hứa nôi.

LAUSANNE

Ngày nào nhứt ở Genève và Lausanne

Ở Gherriod đến Lausanne hôm qua hồi bảy giờ sáng, liền đến hội-quan của phái-bộ Pháp để thương-nghị với mấy ông đại-biểu Pháp. Trong khi tiếp-chuyện, ông có cho đồng-lieu biết cái toan chí của ông sẽ thi-

MAC DONALD

hành trong lúc hội-nghị sẽ nhóm họp toàn thể này.

Hồi đó ông đi thẳng quí thăm ông g Mac Donald.

Bốn giờ chiều ngày 21 Jun, sáu nước đã chừ ra cuộc hội-nghị Lausanne nhóm nhau lại để thảo-định cái chương-trình, cái mục-dịch và cách ban-luân của phiên nhóm hội L usanne.

Tờ thông cáo của ban tho-ký Hội-nghị Lausanne

Tờ thông-cáo của ban tho-ký của Hội-nghị Lausanne phát ra có nói như vậy: « Các ông trưởng-đoàn đại-biểu và các đại-biểu của 6 nước tổ chức cuộc Hội-nghị Lausanne đã họp lại tại Cong-quán. Ông chủ-tịch Hội-nghị có cho biết rằng hiện thời các đoàn đại-biểu đang gặp nhau để bàn-luận về những vấn-tế đại-khải sẽ đem ra giữa hội-nghị ».

GENÈVE

Tại Hội-nghị giảm-bình Đại-biểu của ba nước Pháp, Anh và Mỹ mấy hôm nay gặp nhau thường ngày để bàn-tinh với nhau đang cho cái kết quả của việc giảm-bình có thể thiết-tế, mà muốn đạt cái mục-dịch ấy, bây giờ 3 nước phải đồng tâm với nhau trước đã.

Y-kiến ông Bonecour

Hồi 11 giờ rưỡi, các đại-biểu Anh-Pháp-Mỹ lại muốn nhóm nhau lần nữa, rồi đó ông Paul Bonecour xin với hội đồng hãy mau mau kết-luận cuộc bàn-tinh riêng, nên lựa các vấn-tế thiết-tế để cho đại Hội-nghị có thể họp sớm. Các đại-biểu nghe lời ông Bonecour (Coi tiếp bên trang tư)

SỰ KHUYẾT-ĐIỂM TRONG NGHỀ BUÔN BÁN CỦA MÌNH

(Tiếp theo)

III
Muốn lấy lợi nhiều liền trước mắt mà không lo sự lâu dài về tương-lai là một sự sai lầm trong nghề buôn bán.

Bây giờ ở bên Âu bên Mỹ, cho đến bên Nhựt, bên Tàu, đâu đâu người ta cũng hiểu biết rằng bán món chi mà muốn có lợi cho mau và cho nhiều là không thể nào cuộc thương-mại của mình đứng vững được.

Như hãng xe Ford bên Tây, bên Mỹ, mỗi ngày làm ra được mấy ngàn cái xe, mà bán cũng hết, không ôi lại cái nào. Năm nào ông Ford cũng tăng-lương cho mấy chục ngàn người thợ. Gặp hồi kinh-tế khủng hoảng này ông Ford lại càng hạ giá bán xe xuống nữa, mà số lời mỗi tháng của ông cũng vẫn còn y như cũ. Tuy là ông không có lời nhiều thêm hơn mọi năm để làm ăn, nhưng mà số lời của ông cũng không vì sự khủng hoảng này mà hạ xuống.

Mà có phải là ông Ford tăng giá bán xe lên cho số lời còn y như cũ đâu.

Tục ngữ ta có câu: « Ăn lì

Trước ngọn đèn xanh...

Kinh-tế khủng-hoảng!

Hồi này đi tới đâu cũng nghe người ta khuyên nhau nên ăn xài cẩn kiem, vì cái nạn kinh-tế khủng-hoảng này có biết là ngày nào nó sẽ dứt dần.

Lời khuyên nhau thật phải nhưng nó phải có người, mà nó cũng trái với nhiều người, chờ không phải đợi với ai nó cũng đều phải hết.

Thông-Cách biết chắc có nhiều người không có bị thiệt hại chi về nạn kinh-tế này hết, nhưng họ cũng đã thừa việc làm ăn không khá, rồi họ rớt chột sự ăn xài của họ, họ bắt hết những cái cần dùng cần-kíp, rồi lại một hồi là họ còn thấy hình ảnh, tức cho ra một ảnh Học-ba-gông (Harpagon: há tiền) kia nữa.

Thần ôi! Nếu trong nước ta, mà có nhiều người chơi cái kiểu ấy, thì nạn kinh-tế sẽ không giảm được phần nào, mà trái lại, nó sẽ còn lên lao nặng nề không biết là bao nhiêu nữa.

Vì dụ một ông kia có tiếng là giàu có lắm, mà kinh-tế lại không có ảnh-hưởng gì đến công cuộc làm ăn của ông hết, nhưng nếu có đi coi hát, ông chỉ đi bằng thiệp mời, ông đi xin đầu này, ông đi hỏi đầu kia, ông nói:

« Anh phải biết trong lúc kinh-tế này... năm ba đồng bạc có phải là gì gì ư? »

Ông nói câu ấy ngon lành, bởi vì ông quên rằng bữa gánh và đồ ăn tiếp n... cũng cần phải xài, phải ăn, để mà sống như ông kia vậy.

Mấy tháng nay, có nhiều hãng buôn bán của này nơi kia: « Xin mua giúp để trình non phát-mai và thiếp nghiệp... » Cái câu ấy nó hăm-nức biết bao là y-nghĩa cảm động, nhưng mấy ai là người để ý tới?

Một cô kia đứng trước hiệu buôn đồ dùng chỗ một, đến chiều lại, cô mới nói với chồng:

« Tôi mua đồ nhiều quá mình ơi! Mình phải biết là lúc này các tiệm bán đồ rẻ mạt, đại giá lại lại không thua cho hội mà mua sắm cho phải thì!»

Có bên kia sẽ tiền của có mua đồ cho chồng có nghe, nửa liếc thấy chồng có cháu mợ nhàn nhàn, tức thì cô trở đầu mà nói:

« Mình sao hợp hội quá! Mình đã ăn mình phải kiem thủ mà rồi giúp cho kẻ lười-nghề là nhiều mợ phải biết thương-dùng cho cho người cho cho!»

Thần ôi! Tâm lý con người! Thần ôi! Nạn kinh-tế bởi anh em thiếp nghiệp!

no giá, ăn nhiều mau đói », nếu đem câu ấy mà thiệt hành trong việc buôn bán, làm cái thông-lệ trong việc thương-mại thời tôi chắc sẽ có kết quả hay vậy.

Tôi lấy làm lạ mà thấy sao có nhiều hiệu buôn của Annam bán hàng không được rẻ hơn các hiệu buôn khác!

Sự ấy có nhiều nguyên-do mà tiện đây tôi chỉ sơ vài cái.

Tầu nhứt là vì phần nhiều chúng ta không có cái tâm kiên nhẫn và không biết lo tương-lai. Có hồi nào ăn xài hối nấy. Vì xài phí lớn, ăn ở tốn hao nhiều, nên cái đồng lời vô mỗi ngày tựa như chuỗi đót miệng voi, cái an đây hiện! Cũng còn vì cái lẽ mùnh sanh đây, ở đây, sống đây, chết cũng đây, bà con có bác xúm xít hén mình, cho nên chỉ mồm lì có sự cái ngày đối khổ. Chỉ như người ngoại quốc, như Tàu, như Nhựt, họ đến xứ mình, là người là cảnh, nếu không thân-tiếp chăm lo, nếu cứ thờ-chủ nghĩa lạc-quang và niệm câu: « Ngày mai ra sau sẽ tỉnh » thời e họ sẽ cực khổ vô cùng!

Lẽ thứ nhì là vì xưa nay ta lo nghề nông nhiều hơn nghề thương, cho nên chỉ óc ta chưa phải như óc người Tàu. Họ lớn lên là đã có cái tư-tưởng làm giàu. Cái tư-tưởng làm giàu của họ nó giúp cho họ làm nên được nhiều việc ở phương diện khác nữa, mà ta (Coi tiếp bên trang 4)

MỘT SỰ KINH-NGHIỆM

Nghe tiếng khóc của trẻ con, có thể đoán được ý muốn của nó

Hôm qua tôi đến nhà một người quen, có đến 8 đứa con, quen với tôi có đến 8 đứa con. Hai đứa sau nhỏ tuổi hơn hết, một đứa được hai tuổi, một đứa được 4 tuổi. Hai đứa nhỏ có hai người vú búng sữa, vì bà mẹ đau ốm, không thể cho con bú được.

Tôi ngồi nói chuyện lâu, thấy hai đứa nhỏ nó khóc thay phiên với nhau hoài. Mỗi khi chúng nó khóc tôi chỉ vú cử vật chúng nó lên vai rồi vỗ di chúng nó và biểu: ôi, ôi, nín đi con, nín đi con.

Hiểu chúng nó một cách thâm-trầm như vậy, mà chúng nó không chịu nín! Càng dỗ, càng dỗ nó lại càng khóc thêm! Thôi là vậy thôi, mà cũng rất tội nghiệp cho một đứa nhỏ. Khóc lâu, hai đứa mệt chết Mệ, ở mà không chịu thôi khóc!

Người cha cũ: chúng nó, thấy tôi chăm chỉ nghe chúng nó mà tỏ sắc thương hai cho chúng nó, thời ở g ta cũng lộ vẻ đau đớn cho con, rồi ông kêu tôi mà nói rằng: « Tôi có 8 mặt con, mà đứa nào, từ mới sanh cho đến 3 tuổi cũng khóc la hoài. Làm thế gì cho g nó đừng không nín, chứ g nào, chúng nó mệt mỏi chịu thọ, (Coi tiếp bên trang nhĩ)

Văn chương trong cuốn « Hai ngôi sao ái tình » là văn chương bông bầy, ý vị thâm trầm từ đầu đến cuối không có một đoạn nào hoặc một câu nào mà không dở lênh.

Trần-Các

Xe hơi động xe thô-mộ ở người bị thương

Hôm kia bà Combe ngồi xe hơi đi dạo với người cháu ở bên kia đến đó Thủ-thiền, tới khúc quẹo, xe hơi gặp

ĐỒNG-DƯ'NG THỜ-I-SU'

(Tiếp theo trường nhì)

vợ làm sung, chứng thấy bốp, thuốc và ve dấm trên bàn, mới sợ hãi là lên, người ra xem chỗ thêu. Đồng-Kim và nhà thêu thì Tôn-dinh, nhưng đi dọc đường thêu xem đã tốt hay.

Kể truyện dân và đến nhà đây-thếp

Mới đây, có kẻ gian lên vào nhà đây-thếp chánh Saigo, chờ để các thêu đồ gởi đi các nơi, mà lấy một cái hộp đựng bạc giấy trị giá 150 đồng bạc.

Vụ "Café-Gladinh" ra trước tòa

Cách đây 15 tháng, có một thanh niên có đến tiệm cà-phê hiệu "Café-Gladinh" của ông Lê-văn-Thư làm chủ, mà lúc soát giấy tờ có lấy được mấy quyển sách cộng sản.

Ông Lê-văn-Thư, ông Trần-tu-Chính, ông Lưu-dinh-Tư và có Trần-thị-Cam có mặt tại tiệm nên đều bị bắt về bắt tra hỏi. Quan tòa thẩm tra cứu đã 13 tháng nay, rồi mới giao ra tòa trưng-trị xử về tội có chôn trong hộp-kính.

Tòa nhóm lại xét rằng ông Lê-văn-Thư có can vào nhiều vụ bí-mật khác nên phải bị trọng tội hơn mấy người kia, chỉ có Trần-thị-Cam thì không có tội gì vì cô ở nhà ăn trong tiệm, chờ không biết gì đến việc cộng-sản, và lại hỏi cô bị bắt thì có mới có 16 tuổi rưỡi, chưa dùng tuổi thành nhân.

Bởi vậy tòa xử ông Lê-văn-Thư 7 tháng tù. (Ông bị giam 13 tháng); ông Trần-tu-Chính và ông Lưu-dinh-Tư 9 tháng tù; có Trần-thị-Cam tha bổng.

PHAN-THIỆT

Hai người Chăm bán gà voi bị bắt

Ngày 15 Jun, hai người Chăm bán gà voi bị bắt theo hàng hương-chợ làng, đem cấp gà - voi bắt tại đồi bãi bán cho khách-tru ở chợ Phan-thiết. Họ đối bán 50 đồng bạc, mà chưa ai trả lời.

Thỉnh lịnh lấy ông Phan-thiết lại bắt hai người bán gà voi cho (thanh niên) lên Dalat. Té ra cấp gà voi của bà Hox et ở trên Dalat mới bị bắt trộm. Bà có đi chợ bán, có cho người tìm kiếm, nay ông Phan-thiết bắt được tại đây, nên dân 2 người Chăm lên Dalat cho người chủ nhìn đồ ấy.

HUẾ

Bà hóa dốt nhà trường

Hôm 13 Jun hồi 1 giờ sáng, tại Đập-dà có một trận hỏa-tai đã thiêu mất một cái nhà trường và tòa hai cũng ngót vài trăm bạc.

Đang khi ai nấy đang an giấc thì thỉnh thoảng tiếng "lửa, lửa!" đã thức tỉnh và chỉ trong giây phút là đã thấy một số đông người cầm gậy, câu-liềm chạy đi tìm chỗ lửa cháy, thì ra bên Đập-dà về phía đông đã thấy một góc trời đỏ rực.

Phải thì giờ to mà lại không có nước nên những người đi cứu hỏa đành bị cháy tay đứng

mà nhìn bà hóa mặc sức tung hoành, trong 15 phút thì cái nhà trường rộng rãi hóa làm một đám tro tàn. Nguyên nhân phải hỏa thì chủ nhà khai một cách mờ hồ và ngờ của đối. Phải lửa bắt đầu cháy giữa mấy nhà kia mà!

Ông Léon Félix sẽ chứng những bức họa

Ông Léon Félix là một tay danh họa nổi tiếng ở nước Pháp, và ở hoàn-cầu đã được phần thưởng Đồng-Pháp và có chân trong ban hội-dồng khảo sát (Membres du Jury) và lại mới được giải thưởng một-thuật Đồng-dương đến ngày 17 Jun này sẽ đem mấy bức của ông đã họa ra mấy lúc nay trưng tại phủ Khâm sứ để cho thiên hạ vào xem.

HAI-PHONG

Giết nhau vì tình!

Vương-văn-An 21 tuổi và Nguyễn-thị-Mân 20 tuổi kết cuộc vợ chồng với nhau hơn một năm, tình nồng nghĩa nặng, trên thuận dưới hòa, tưởng đâu đời vợ chồng này sẽ kết tóc xé từ mãi đến già. Hai vợ chồng mở tiệm bán gạo ở hàng Cầu, bề làm ăn cũng có mỗi phát đạt.

Không dè đời hai đang vì có chi không rõ mà đã thôi nhau. An giận Mân bạc tình, nên giấu dao bên trong mình bước vào tiệm gạo, thấy Mân, An liền đâm ngay vào vú và chém luôn vào sườn, rồi bỏ chạy, nhưng có người bắt được.

Chờ Thi-Mân vào nhà thương quan thầy nói gậy 1 cái sườn. Bệnh tình xem rất nặng.

Thiên-nữ ông Trán - trọng - Kim can án hội kín

Có Trần-thị-Tuyết-Vân, con gái ông Lê-thần-Trần-trong-Kim thanh-trà các trường Sơ-đẳng Bắc-kỳ, là một nữ-dũng-viên hóm-hỉnh rất lợi hại ở miền Bắc xứ Trung-kỳ.

Năm 1930 có Tuyết-Vân theo đảng hóm-kín giữ một địa-vị rất trọng yếu trong đảng, hoạt-động rất hăng-hải đầu đầu cũng nghe tiếng. Các nhà chính-trách rất sợ ý, mãi trong gần hai năm mới bắt được ở địa hạt tỉnh Hà-tĩnh là quê nhà của ông Trần-trọng-Kim.

Sau khi bị bắt, cô liền-xưng là yếu-nhân trong đảng-bộ Trung-kỳ. Giám tại đề-lao Vinh mấy lâu, nay đã giải vào Huế và bị Cảnh-phủ Nam-triều kết án "trảm-giam-hậu."

Hãy đọc tiểu-thuyết:

1. Vây một tỉnh!
 2. Giấc mơ hiem.
- dang nơi trường ba và tư. Càng đọc càng thấy hay, mà khi đọc dứt rồi mới biết là hai bản tiểu thuyết có giá trị.

Một sự kinh nghiệm

(Tiếp theo trường nhì)

Tôi không biết chúng nó bị lính khốc hay là vì có gì khác.

Tôi trả lời rằng con nít khốc cũng như người lớn nói. Con nít chưa biết nói rõ tiếng nên lấy cái tiếng khốc thể cho tiếng nói. Mỗi khi nó khốc là nó muốn tỏ ý ra. Minh làm cha mẹ nên để ý cho làm về việc đó, bởi vì để cho con nít khốc quá là mà mình không tìm cho biết vì có gì có gì nó khốc, có nhiều khi hai đến sự bình-an của nó. Ông, bà có 8 người con có lẽ đã có nhiều dịp kinh-nghiệm tiếng khốc của con mà hiểu ý của chúng nó chưa?

Ông ấy nói với tôi rằng ông có con nhiều mà ông không có gần gũi thường mà biết tại sao nó khốc.

Nhơn dịp có cái việc này, tôi nhắc lại một sự kinh-nghiệm của một nhà tâm-lý học bên Nứt-brit về tiếng khốc của trẻ con, đáng cho đọc-giá biết mà làm theo, mà thí-nghiệm lại thử coi, tưởng không phải là vô-ích vậy:

Từ 1 đến 6 tháng

Tiếng khốc của con nít sanh ra từ một tháng đến sáu tháng chia ra làm năm thứ như sau này:

Thứ nhất. - Nó rên hết sức mà khốc, hơi khốc của nó cao, nghĩa là trong mình nó không được tho-thải, bình yên, hoặc là nóng nực bức bối đó. Vậy thời thủng-thải, lấy quạt quạt cho nó, hoặc là dùng nó trên tay mà dùng cho mát, rồi đi qua đi lại cho nó mát.

Thứ nhì. - Nó vừa khốc vừa chồm, vọt, quơ tay quơ chân, là nó buồn ngủ. Vậy thời lấy tay nó nhẹ nhàng trên đầu và vỗ nhẹ nhẹ trên lưng một lát nó sẽ ngủ.

Thứ ba. - Nó khốc nhẹ-nhẹ, như khóc dỗi, không có chảy nước mắt, là nó đói bụng. Vậy nên cho nó bú và rửa đầu cho nó yên.

Thứ tư. - Nó rên hết sức khốc, khốc lớn tiếng lắm, bỗng nó gần lại mình nghe rên tai, khốc một cách dữ dội lắm, là nó đau nhức hoặc đau lỗ-tai. Nên vạch lỗ tai ra coi, và nếu không biết được thời đem đến thầy thuốc coi cho nó.

Thứ năm. - Nó có dỗi, tréo hai bàn chân lại mà khốc nhiều, rên hết sức mà khốc, là phần nhiều nó đau bụng. Nên rửa tay cho thuốc chữa đau bụng cho nó.

Từ một tuổi đến hai tuổi

Từ một tuổi đến hai tuổi, hai tuổi rưỡi, tiếng khốc của con nít phải ra làm bảy thứ:

Thứ nhất. - Khóc mà mắt mở, có nước mắt chảy ra, mà tiếng khốc nhỏ, là vì người lớn nó không được yên. Hoặc có vật gì chạm chửi trong mình nó nhột nhột, ngứa ngáy, vậy phải kiểm tra nó có cái gì vật gì chẳng, như là có kiến cắn nó!

Thứ nhì. - Nó rên mắt mà khốc nhẹ-nhẹ, không chảy nước mắt, còn cái đầu thì nghiêng bên này, nghiêng bên kia, là nó buồn bực trong trí nó. Vậy nên dùng nó lại gần chậu hoa bực tranh đẹp, cho nó coi và mình phải lấy tay chỉ cho nó thấy mà chỉ ý đến. Như có đồ chơi thì đưa cho nó cầm nó chơi cho vui.

TIN THÈ-THAO

Trận chốt Coupe des Leaders

Khánh-hội tháng Dakao

Chưa hết rồi trời vẫn mưa rí rả mãi, từ một giờ cho đến tới mới thật lạnh.

Trên sân xanh tươi trời mưa mà trận chung kết Coupe des Leaders cũng phải chờ cho Khánh-hội và Dakao tranh tài cao thấp. Bữa đó khán giả đông có hàng ngàn vì ai cũng muốn tài hai hội.

Đúng 5 giờ thiếu 15 hai hội được lệnh Giám cuộc Cường ra sân giằng trận thể, như vậy:

Khánh-hội: Thiệt, Louis-Vinh, Mầu, Hưng, Nuyt, Văn, Phu, Tuấn, Marty, Có Dakao: Lương, Nga, Huệ, Chim, Vinh, Hữu, Thọ, Sâm, Hiếu, Được, Chánh

Xáp chiến trên miếng đất đầy sinh lý ở đường Mayer, thể mà hai hội cũng trở bết lại hay xem kịch liệt lắm.

Mới vào 15 phút đầu, hai hội vẫn đồng tài, đều có xâm lấn qua lại, qua 15 phút chốt thấy mới Dakao hơi yếu nên bị Khánh-hội công kích thường hơn song nhờ có Thọ và Được mới khỏi thua.

Thọ, tuy nhỏ-tuổi, mới tấn lên được tiếp ông hay quá, trao trả lấy nhiều trái banh bay không chỗ nói được.

Được, hậu tập vững vàng, cứu nguy cũng có tài, thành ra phe nhếch có làm gì cũng không thủng mau được.

Còn một phút nữa mãn temps đầu, Dakao lại thua một bàn mà bàn đó theo con mắt của khán-giá thì hơi lạ, nhưng không phải kém Khánh-hội bao nhiêu đâu.

Bàn thứ ba này, theo con mắt của các nhà thể-thao sành điệu, thì là hơi lạ, song giám cuộc sư xuất làm cho Dakao phải chia biệt thối.

Còn 1 phút nữa mãn cuộc, Lương gọi cho Dakao một bàn thật hay làm cho Thiệt phải bồng giơ.

Rất cuộc Dakao còn thua Khánh-hội 2 bàn, mà hai bàn này, xin nói mau rằng Dakao không phải kém Khánh-hội bao nhiêu đâu.

Bên Dakao tôi chỉ khen có Thọ và Được, còn Khánh-hội thì rùng rùng 11 người đều đáng ghi công cả.

C. T.

Thứ ba. - Nó nhắm hi-hi con mắt lại mà khốc, nước mắt ra ít, tiếng khốc nhẹ-nhẹ không lớn lắm, là vì chỗ nằm của nó, hoặc do đắp cho nó không được bằng phẳng, có vật gì cộm ở dưới lưng nó, hay nhẹ như thay đồ đắp cho nó.

Thứ tư. - Tiếng khốc khi cao khi thấp (có âm-điệu), mắt nhắm hi-hi, nước mắt ít, là nó đói bụng hoặc khát nước, cho ăn, hay là cho bú thời nó nín.

Thứ năm. - Khóc giọng cao, con mắt khi nhắm khi mở, không có nước mắt, chơn chỏi đập, tay quơ vọt, là nó muốn được lấy vận-động chơi giỡn.

Thứ sáu. - Khi không nó rên rên, rất có, mình rung, tiếng khốc thất cao, là nó bị sợ cái gì nên nó dụi mình, như nghe tiếng gì lớn quá, (pháo, vật gì rơi v.v.), ở gần đám đông người, trong rạp hát, trường hay xảy ra sự vậy. Đem nó đi nơi khác, ôm nó vào lòng mình, che lỗ tai nó lại, thời nó nín.

Thứ bảy. - Nó rên hai đôi lại, khốc rên cho lớn tiếng, là nó đau bụng.

Người giữ con nít nên biết làm-lý của nó để mà làm theo cho yên ý nó.

Ngọc-Lâm

HỘI-CHỢ PHỤ-NỮ

VỀ VIỆC BAN BẢNG CẤP VÀ THƯỜNG ĐỒ

Trước khi Hội-cho khai-mạc, ban Tổ-chức có tuyên-bố trên các báo cho chị em biết rằng: nếu ai đem đồ nữ-công đến đấu xảo, mà Hội chăm la hay, là khéo, thì sẽ được ban-bảng-cấp và tặng đồ, việc ấy chắc chị em vẫn còn nhớ.

Lúc Hội-cho gần mở cửa, có nhiều nhà hảo tâm cho món này vật kia, và quí bà quí cô, trong lúc nhóm tình việc tổ-chức Hội-cho có hứa cho Hội đồ để làm giải thưởng, bữa ấy cũng có mua đồ mà gởi tới cho Hội nữa.

Theo lẽ ấy, thì sự ban thưởng của nhà đem đồ nữ-công đến đấu, Hội đã có rao trước, mà quí bà quí cô cho đến cũng có ý muốn giúp cho Hội, có thể ban thưởng theo lời Hội hứa, khỏi phải mua cho thêm tốn tiền, hoặc đồ để Hội dùng làm giải thưởng không hết, thì để nơi gian hàng Từ-thiện mà bán lấy tiền bỏ vào quỹ Hội cũng tốt.

Khi Hội-cho gần mở cửa, Hội có một ban Hội-dồng giám thưởng, do bà Lưu-văn-Lang, làm trưởng ban. Bấy giờ ban Giám-thưởng mới xem xét từng món đồ nữ-công mà định hạng cho đúng đắn và công bình.

Định hạng đồ nữ-công vào đây rồi, mới tính tới việc ban khen hoặc tặng thưởng, y theo lời Hội đã tuyên-bố trước với chị em đó. Hội Dục-anh liền cử mấy bà trong ban Trị-sự đứng ra lựa chọn đồ thưởng, đó nào thiệt khéo thì thưởng, nào đó quí giá một chút, cứ do theo sự định hạng trên kia mà lựa đồ thưởng cho vừa, cho cân, cho xứng với mỗi món.

Sự lựa chọn đồ thưởng này, làm hôm ngày 15 Mai, tại báo quán Phụ-nữ Tân-vân, có nhiều chị em đến chơi, cũng thấy các bà nói trên làm một cách phân rành rõ ràng, rồi mới đứng lên báo cho chị em biết.

Chàng tôi còn nhớ, có một bữa họ, Đồn-báo chủ-nhơn là bà Nguyễn-dư-Nhuận đang ngồi tiếp chuyện các cô Ngọc-Thanh (Giáo-dinh) tại báo quán kể bà Nguyễn-văn-Nhà bực vào, chào hỏi nhau rồi, bà cũng ngồi lại đàm đạo cùng cô Ngọc-Thanh và bà Nguyễn-dư-Nhuận.

Lúc ấy, như tôi chuyện về sự ban thưởng những đồ đấu-xảo, bà Nhà có hỏi bà Nhuận, vậy bà cho các bà bình thường cho bà món chi đó? Bà Nhuận vừa cười vừa nói rằng: "Ban Giám-thưởng định thưởng cho bà là một hộp thuốc 'Dục-lân' rồi."

Cứ như câu chuyện trên đây, thì ai lại không thấy bà Nhà đã biết việc đem đồ đến đấu-xảo sẽ có tặng-thưởng, và nếu đồ của bà gởi đến Hội-cho, không có ý muốn đấu-xảo với chị em, thì sao bà lại hỏi: "Các bà bình thường cho tôi những gì?"

Hôm nay bà Nhà lại gởi một bài đến, nói rằng đồ bà gởi đến Hội-cho, là bà cho, chứ không phải có ý muốn đấu-xảo với chị em, thì sao bà lại hỏi: "Các bà bình thường cho tôi những gì?"

Tại sao mà bà Nhà lại làm như vậy, chẳng những chúng tôi, mà chắc chị em cũng có thể đoán biết được rồi.

Theo ý chúng tôi nghĩ, Hội-cho là một công cuộc chung của toàn thể phụ-nữ Việt-nam, thể thì bấy ra cuộc ban thưởng cũng là một sự thưởng, huấn chi trước khi ban thưởng Hội có nói trước, chị em thấy đâu hay biết, người cho đồ để làm giải thưởng, người đem đồ đến đấu, thì có gì gì đâu?

Tuy vậy, chúng tôi cũng vui lòng đăng bài của bà Nhà ra dưới đây cho chị em công-luân.

P.N.T.V.

Mấy lời thanh minh

Độc báo Phụ-nữ ra ngày 16 Jun, đến khoản làm thưởng thấy có tên tôi được thưởng một cặp túi, cảm ơn (cặp túi)

món khác lại thì cũng như không. Vì một là tôi không có làm đem đồ mà được chêm, được thưởng, mà thường một vật kỷ niệm của Lương-lôn-Cung tặng cho hội, thì tôi lấy danh nghĩa gì mà nhận được. Hiệ giờ cấp lại cuốn vở còn trong tay bà Nhuận, cho tôi không có tình đem mấy cái gối mà đổi cái món quà kỷ niệm cho được. Xin chị em đọc-giá Phụ-nữ Tân-vân biết cho!

Mme Nguyễn-văn-Nhà

Giá báo mới của Phụ-nữ Tân-vân

Phụ-nữ Tân-vân ra hằng ngày, nhưng ngày thứ năm thì ra thành tập 32 trương, tính theo giá mới:

Mua trọn thì cả năm 185\$00; nửa năm 105\$00; ba tháng 55\$50.

Mua một phần hằng ngày thì cả năm 125\$00; nửa năm 65\$50; ba tháng 35\$50.

Mua một phần tuần thì cả năm 65\$00; nửa năm 35\$50; ba tháng 18\$50.

Còn đối với các đọc-giá yêu cầu, như muốn mua báo hằng ngày, thì xin gởi thư và mandat luôn cho Hội-báo tùy theo hạn mua, cứ 3 tháng 3 p., 6 tháng 6 p., và trọn năm 12 p.

Đối với các đọc-giá cũ Hội-báo lại đặt một cách đặc biệt như vậy nữa: Vì nếu muốn mua một tháng thì trả 1 p. ba tháng thì trả 2 p. cứ đó mà suy ra, chứ không có tăng tới về giá tháng như trên kia.

Hội-báo cũng vẫn giữ lệ thu này, nếu không có gởi mandat trước thì chúng tôi không thể gởi báo được.

Phụ-nữ Tân-vân

Giá 15\$00 tính có 5\$00

Hai mươi năm danh tiếng là phòng trông rảnh và chụp hình ngày và đêm, về hình mực Tàu ở chợ PHOTO-SAIGON đường Vannier số 74; ở Dakao số 116-118, Hđ. Albert Ier Photo KHONG-MINH có cho mượn máy chụp hình lớn, nhỏ đều đủ và rồi hình thật đẹp, đầu lớn nhỏ cũ mới đều có, đứng, tùy theo ý thích của quí vị, hình rõ không tốt không giống, chẳng dám lấy tiền, giá tính thiệt rẻ có 50\$00X60 giá 0p. có 0m30X0m40 giá 3p. Muốn thêm màu thì tính thêm 1p. mỗi tấm, có tráng Vernis thì mỗi tấm 1p.

Ở cách xa gởi hình lại, tới sẽ gởi cách lịnh hóa giao ngân.

Nguyễn-văn-Chấn

Salgon có một

Thiên hạ đồn không sai, nhà đóng sách và làm các thư họ giấy (carton) đã kiểu, tốt đẹp vô song, giá lại rẻ hơn hết, chẳng có đâu bằng. Nguyễn-văn-Chấn 16 Hđ Gal-lieni gần gare Arras (Saigon).

Một người muốn đóng sách N. D. N.

THẦY ANNAM CÙNG GIỚI MÀ!

Tôi tự ham vui, bị bệnh trẻ, khi, đại cương, ngày càng lớn, lúc tôi đau đớn về công, chạy đờ phờng không lành, may nhờ thầy V. thành-Lương, thầy chuyên môn về bệnh trẻ, cho tôi ăn, và bệnh dần, cho đến nay, bệnh nay ở tại tiệm Hào-văn-đường số 12 đường Bđ Gal-lieni (Saigon), tôi nhớ ơn thầy nhiều, chỉ trong một tuần là đã được lành, nên tôi có vài lời cảm tạ ơn thầy, sau là một vài người nào, bị bệnh như tôi, có chỗ điều trị, khỏi lo tiền mất tật còn.

Nguyễn-văn-Tân

Kimphay de Commerce, Saigon

GIÁ LƯA GẠO

Ngày 20 Jun 1952
Lúa bán tại Chợ-lớn, lúa bán mỗi tạ 100 kilo.

Lúa thất thì	2.935/2.940
Lúa xay gạo số 1	2.342/2.35
Lúa xay gạo số 2	2.142/2.23

Gạo bán tại chợ, không đủ để xuất khẩu	
Một tạ 100 kilo 100.	
56 1 - 25 phần 100 kilo	3.330/3.35
56 2 - 50	3.235/3.30
56 3 - 75	3.140/3.20
Tầm số 1 và 2 100 kilo	2.752/2.80
Tầm số 3	2.387/2.40
Một tạ 100 kilo	1.131/1.20
Bán lẻ	10.500/10.60

GIÁ BẮC ĐỒNG-DƯƠNG

Đang Đàng-Pháp, 9 quan 10

Tin Tàu

ĐẾN	ĐI
Amboise ở Pháp qua:	21-6-32
Metzinger	28-6-32
Chantilly	22-7-32
Porthois	20-7-32

Ở Bắc và Trung-kỳ và	Ở Bắc và Trung-kỳ và
Cap Padaran	27-6-32
Entrecasteaux	28-6-32
Amboise	13-7-32

Ở Tàu và Nhật qua	Ở Tàu và Nhật qua
Y Artingman	24-6-32
André Labon	8-7-32

Quam Pháp	Quam Pháp
Máy bay chở thư	25-6
L. Min	23-6
Uarington	27-6
Cap Padaran	27-6
Entrecasteaux	27-6
Amboise	15-7

Ra Bắc	Ra Bắc
Amboise	21-6
Chantilly	25-7

Quam Tàu và Nhật	Quam Tàu và Nhật
Yantai	24-6

CHUYÊN CỎ THIẾT

GUƠNG MẠO HIỂM

Trận đánh nhau trên không trung

Cách đây không lâu, nơi một hoang địa nọ Thế-giới-mới là chỗ chỉ có vài cây trơ trọi, tranh của người nuôi chim có này ra một lần kịch mà vài chú dồng là đi đưa trẻ đánh với chim phụng-hoàng.

Làm nghề chăn chim, những nơi vắng vẻ rừng rậm này thật là cam go nguy hiểm muôn phần. Hễ giữ không cho sự-đi, chó sói hoặc gấu bắt chim ăn thì tránh không khỏi chim phụng-hoàng là loài chim rất dữ. Chim này, sức mạnh nó có thể xé một con chim lớn mà bay lên trên cao một cách dễ dàng mau lẹ lắm. Cả trong

vài tuần thì chim này bắt trên cả trăm con chim, đem lên ở nó ở trên chót núi cheo leo hiểm trở, ít ai đến đó được.

Thật sự hại một ngày một tăng lên, nên mấy đứa trẻ mới hội hiệp nhau quyết liều sinh tử với giống chim đó. Chúng nó định tìm đi mà phá và bắt con sẽ trừ hậu hoạn.

Một ngày nọ chúng nó thấy nơi một chót núi cao có một cặp phụng-hoàng với một cái ổ. Cái ổ này làm dựa miệng hang núi, xung quanh có vực sâu thẳm là một chỗ khó mà dễ chui đến được.

Nhiều thợ săn, súng ống có,

đến nấp gần đó để bắt cặp chim chim mà lần nào cũng phải hỏng cả. Mỗi lần, đứa họ có nấp khéo cách gì thì cũng tránh không khỏi con mắt của Diều hâu ngó thấy. Hễ ngó thấy thì chúng nó bay liệng trên cao kêu lên om sòm làm cho não động cả núi. Nó làm như vậy cho đến tới mồi bị bắt thì chúng nó mới chịu trở về ổ.

Trong đám chăn chim có ba đứa con trẻ tức mình, một thể thể nào cũng trừ cho được chim đó mới nghe. Một đứa trong ba đứa, dạn dĩ hơn hẳn là Arthur Williams mới rủ hai đứa kia cùng đi đến đó. Vết cây treo núi rất mệt nhọc, ba đứa đó mới đi đến được gần ổ chim. Kế bên ổ chim nó thấy một đống xương rất to, đó là hải cốt của mấy con chim bị chim tha lên đó.

Bấy giờ phải đến tận ổ chim

thì là một sự trở ngại khó khăn lắm. Xung quanh đó đều có vực thẳm hang sâu. Ba đứa luôn luôn hồi lâu, Williams mới bảo bảy treo lên chót núi mà kiếm đường đi xuống.

Hai giờ một nhọc, chúng nó mới lên tới trên chót thì nghe phía dưới có tiếng chim con kêu. Williams rất mừng, nhưng không biết làm thế nào xuống đó cho được. Đành rằng thức thì Williams thể với hai đứa

kia rằng sẽ trở lại trong 24 giờ. Ngày sau Williams trở lại chỗ cũ, chuyện này nó có mang theo một cuốn dây gai rất chắc, dài độ mấy trăm thước. Chúng nó buộc một đầu dây vào một gốc cây còn đầu kia thì nó bỏ thòng lơ trên xuống ngay miệng hang núi là chỗ cái ổ. Coi đi coi lại chắc chắn rằng không có hai con kia ở ổ, Williams mới nện dây mà tuột xuống. Tới ngang miệng hang, Williams mới ngưng lại

thì nghe có tiếng chim con từ trong hang ra. Williams định móc chui để leo vô thì tình hình một vật gì trong hang nói với bay ra làm cho cây cối dựa đó phải chấn động: con chim mẹ! Con chim này không phải sự Williams mà tuông ra đầu. Nó bay ra là để chống cự với Williams đó.

Thật vậy, nó bay ra một vòng rồi nhắm ngay Williams mà xóc lại cắn.

Williams bỗng chui ra nên đánh dồng-dưa trên không, nhờ vậy mà chim con không được. Một lần, hai lần tránh được, nhưng lần thứ ba bị nó vào gò mà anh ta một cái rất mạnh máu ra linh láng.

Williams biết rằng tình thế nó bây giờ rất nguy. Bỗng dưng thì nó xuống vực, mà năm năm chịu thì sợ không khảm, nó chỉ có một cái cây gậy do đường làm khi giới chống cự thôi. Nó lura dịp chim vừa bay

lời nó đánh cho một cây thật mạnh trên cánh. Con chim quai cánh một cái làm cho cây gãy của Williams phải vắng ra mà rớt mất. Tay không, nên bị chim bóp cổ bóp quào mình mấy áo quần rách nát, máu ra không biết mấy chục chỗ.

Tuy vậy Williams cũng không sợ, nó dùng cái tay mà thôi hoặc đâm con chim, có khi nó nhỏ cả năm lồng nữa. Một ngày một đuối, bởi máu ra nhiều, Williams trong trí tưởng rằng chẳng phải giết mình xuống vực mà thác.

Ở trên, thấy cảnh tình của người lặn, hai đứa kia không biết liệu làm sao mà cứu cho được. Một đứa trong hai đứa đó, có sòng mà không dám bắn sợ e trúng Williams, một bai khi cũng có tiếng súng nổ, thấy lòng bay, mà hề mỗi lần như vậy thì hình như chọc giận nó, nó lại làm dữ hơn nữa.

Williams cứ như vậy chịu không biết bao nhiêu vết, sức nó hầu kiệt, sắp xuống vực đây thì may thay, nhờ một đứa trong hai người bạn nó, cứu nó.

Số là con phụng hoàng định bay một vòng thật lớn để lấy tròn, đến chừng vừa xóc lại để mở Williams thì một bòn đá từ trên rơi xuống trúng ngay trên lưng làm cho con chim ngã xuống vực vực hết cựa quậy. Ấy là cục đá của một đứa đứng trên miệng xuống vực mà thác.

Williams lúc bấy giờ mới móc chui ra miệng hang mà leo qua. Mấy đứa bạn nó không cho, bởi thấy nó yếu lắm, mà nó không nghe. Nó bỏ vào trong bãi được hai con phụng hoàng nhỏ bỏ vào bao mỗi chú phụng hoàng leo xuống để tìm con chim cha nữa.

KHOẢNG-TUYẾN

Thuốc xức mụn VẠN-ĐẠI

Phàm dân há con gái, đương lúc xuân thời, qui nhứt là giữ gìn cho da mặt được mịn màng, trong trẻo. Người con gái đầu cho gương mặt xinh đẹp, miệng cười có duyên tới đâu nữa, nà nước da lui xui mờ mung, để lâu thì làn da nhàn, thì coi cũng kém về yêu kiều, vì như hồn ngọc qui mà có tí cở vôi vấy.

Cho nên chúng tôi, đã từng thí nghiệm nhiều lần tìm ra thứ thuốc này trừ các chứng mụn trên mặt như mụn học, mụn kim, tàn nhang v. v. v.

Người nào mung ít xức một trong ba đêm, mung nhiều trong năm đêm thì hết. Mấy đêm đầu mới xức thấy da mặt có hơi ngứa, thì chờ sự, cứ xức hoài cho tới hết mung. Đã có nhiều người dùng thử đều khen ngợi rằng: "Thuốc hiệu - nghiệm không có thứ thuốc xức mụn nào hay bằng".

GIÁ BÁN MỖI Hũ LÀ:

Hũ lớn 1\$50. - Hũ vừa 1\$00. - Hũ nhỏ 0\$50

Ở xa ai muốn mua, hoặc muốn trừ bán xin viết thư thương lượng với Mlle. Huỳnh cô-g-Sau, Rue Luciane (Travinh). - Cũng có gửi bán tại Societes Ng-dưc-Nhuận Chợ cũ Saigon.

P. S. Xức thuốc này, muốn cho tuyệt nọc thì nên dùng thuốc xỏ - Tiêu-dâm-tê hai con Voi - một tháng hai kỳ, thì không bao giờ có mụn.

TRAN-VAN-HAI đit Hai KY

62-64, rue Amiral Dupré, Saigon

Người Nam giúp người Nam

Tôi đã làm 15 năm tại nhà sữa đồng hồ, trừ danh của người Pháp. Tại Hanoi, và 10 năm mấy tiệm kim-hoàn lớn nhứt tại Saigon. Tôi chuyên nghề sửa các thứ đồng hồ lớn nhỏ, đã được nhiều giấy khen.

Nay tôi ra mở tiệm riêng, tại đường (Thư-đức), rue Amiral Dupré, số 62-64. Tôi có lãnh sửa đủ các kiểu đồng hồ lớn nhỏ, và có bán đủ thứ đồ thứ đồng hồ treo tường, như là Carillons Westminster, và Régulateur kiểu nào cũng có, thứ 8 baguettes và 5 baguettes giá rất rẻ, và có bán đủ đồ phụ tùng về nghề đồng hồ.

Từ nay xin Quý khách chiếu cố đến bốn tiệm. Mua hay sửa, chúng tôi xin làm rất cần thận và và bảo hành chắc chắn, chắc Quý khách sẽ được vừa lòng lắm. Kính chào.

Chủ nhân: TRAN-VAN-HAI đit Hai KY Đường Thủ-thức, bên hông nhà hàng Courlin

GAM TÓI MƯA MƯA BÀ

CON NÊN CỎI CHỨNG

Hết năm nào nắng gắt, sang qua mùa mưa thường hay có bệnh Thiên-thời là một bệnh rất hiểm nghèo.

MUỐN ngừa bệnh này nên đi đánh trong nhà 1 vớ thuốc trị bệnh Thiên-thời kêu là

"Elezir" - anticholérique Khương - Bình - Tĩnh & Co

Canthar là một thứ thuốc hạ trong Lạc-châu đến công nhân là thần hiệu và đã cứu sống cả ngàn người

THUỐC này, đã nhiều lần quan tư thấy thuốc Sur-samon khuyến nhủ thân chủ của ngài nên có trong nhà, luôn luôn.

Mua mỗi vớ 0\$05, 12 vớ 0\$50 Có chỗ cách dùng sách rõ.

Có trữ bán tại nhà thuốc Khương-Bình-Tĩnh (Canthar) & Longquên & Sade (tên Cát-sơn) & Pharmacie Dalat

Made in TIET Calcutte

DO-NHU-LIEN 110, R. D'ESPAGNE SAIGON

Bán đi để phục vụ Xa-hai giá rẻ

cho mượn và sửa máy viết, khắc bình vô than và đá, làm mặt-bia đã cầm-thạch, khắc con dấu và bản đồng.

Bàn máy và đĩa hát Bắc-kỳ, bán đi có mailot giá rất rẻ, mua nhiều có huê hồng

DO-NHU-LIEN 91 et 110 Rue d'Espagne TELEPHONE 090

Khèo Nữ-công

Qui có thường hay làm bánh, tại có có kén bột không?

Nếu qui có muốn bánh mịn màng được mười lần tốt cả và nười, thì nên lái nhà hàng "Guye" - đưc-Nhuận số 48 đường Vannier Saigon, nơi đó có trữ ai thứ bột rất tốt. Qui có đến lò thấy bột ít sẽ vừa lòng, hông còn nơi nào có bột lọc lọc nhẹ-nhàn và trắng tinh như vậy cả.

Bột Măng-thích 1 cân 0\$25

Bột Hắc một cân.... 0, 25

Xin chú ý

Nón Casque bằng liège và bằng cao su nguyên giá 1\$50 ha còn 1\$00 một cái.

Nón Mossant có hai màu: xám lơ xanh và xám hồng nguyên giá 1\$50 ha còn 10\$100 một cái.

Khăn đen Suối-dồn Laitheiu bằng nhiều Cũ-kho và bằng cũi-nhung, nguyên giá 3\$00 ha còn 1\$80.

Nỉ đen dày thiết mười nguyên giá một thước 8\$50 ha còn 5\$00.

Có bán tại nhà hàng Nguyễn-Đức-Nhuận 48, Rue Vannier SAIGON.

BA THỨ BỐT

Annam làm tại Longxuyên

Nhà chế tạo M^{re} VƯƠNG-THI-MUỒI

1- Bột Mãn-thích 2- Bột Bắc 3- Bột Đuợc-xanh Đám bảo kiết rằng qui ba, qui có hề mua bột này mà làm bánh thì một lần không trật một.

Trữ bán tại và bán lẻ tại hiệu: NGUYỄN-THI-KINH, SAIGON

Hiện Rượu RHUM tốt nhứt là hiệu

Rhum Mana

Hàng MAZET

có trữ bán

ở đường Paul Blanchy, số 20

SAIGON

SẮP RA ĐỒI

Hai ngôi sao

NGÀY THỨ NĂM

30 JUIN

sao

ai

tình

Hai ngôi sao ái tình

là một bản tiểu thuyết cực kỳ hay, sẽ đăng vào tạp báo Phụ-nữ Tân-văn ra ngày thứ năm 30 Juin

Bộ tiểu-thuyết này đã có nhiều bạn trong làng văn đọc trước đều nhận là: VUA TIỂU-THUYẾT

Xin Độc giả chú ý đừng bỏ qua nòng lăm.

TIỂU THUYẾT MỚI XUẤT BẢN

Tại NHÀ IN J^{re} VIẾT & FILS

	Giá trọn bộ
Cải nhà bí mật, 8 cuốn.....	4 \$00
Hiệp nghĩa phong nguyệt, 4 cuốn.....	2 00
Lê-triền Ly-thị, 5 cuốn.....	1 50
Giọt lụy thương tâm.....	0 50
Trăm gây binh rơi.....	0 50
Nam nữ anh hùng.....	0 25
Điền thám dầy voi, 5 cuốn.....	0 75
Sư tử cười vợ, 2 cuốn.....	0 30
Nợ duyên gì.....	0 09
Lỡ một lần hai.....	0 09
Lạy Phật cầu chồng.....	0 09
Ngân chôn quang trường.....	0 15
Hoa xưa ông cũ.....	0 20
Nữ sao cho ven.....	0 15
Kén rẽ chọn dâu, 2 cuốn.....	0 30
Cổ giáo Yên-Hoa, 2 cuốn.....	0 30
Giấc mộng phú sinh.....	0 40
Thiên ác đảo đầu, 2 cuốn.....	0 30
Cảnh nhà quê, 6 cuốn.....	0 90
Hồ thắm, 3 cuốn.....	0 36
Hắc y đạo sĩ.....	0 12
Thiên-thu trường hận, 2 cuốn.....	0 30
Duyên ai nấy gặp, 4 cuốn.....	0 48
Trăng khuyết lại tròn, 2 cuốn.....	0 30
Đức tranh thời sự.....	0 12
Vỏ oan trái, 4 cuốn.....	0 48
Mang nhà nghèo, 3 cuốn.....	0 36
Thuyền-quyên mây mặt.....	0 15
Vì nghĩa đoạn tình, 3 cuốn.....	0 45
Ông Tơ các cô, 2 cuốn.....	0 70
Sắc độc hai anh hùng, 2 cuốn.....	0 60
Nghĩa đen tình đỏ, 2 cuốn.....	0 60
Tron đạo chung tình.....	0 30
Hai cô tuyệt sắc.....	0 30
Ý thế cường quyền.....	0 12
Vì tình bạc nghĩa.....	0 30
Cuộc đấu xảo Paris.....	0 30
Những muốn vạch trời.....	0 30

Độc quyền ở Đông-dương hết thấy những món đồ chụp hình hiệu AGFA.

Tốt nhất trong hoàn cầu PHOTO KHANH-KY 34, B. Bonnard, Saigon

Hời Đồng bào

Nhứt nghệ tinh, nhứt thần vinh, thì lại nhà PHAM-THI-KINH mà học máy đánh chữ trong một tháng đủ thành nghệ và có sửa các thứ máy đánh chữ, đồng hồ đủ kiểu, có bảo lãnh, khác đủ kiểu con dấu và một bia cầm-thạch v. v. v.

Sửa các thứ mô-tơ, di-na-mô và xe hơi, quạt máy đủ kiểu.

PHAM-THI-KINH 17, Rue De-hu-Vi, Saigon Téléphone N° 956

Lành tốt hiệu Nguyễn-đức-Nhuận

Từ mười mấy năm nay ba, kỳ Nam, Trung, Bắc ai ai cũng đều biết tiếng lành hiệu Nguyễn-đức-Nhuận là 161, bên, gần không trễ, không gây mặt, dùng cho "Fen rạch" cũng còn mười ròn, đến. Ngày nay cũng vậy, hiệu lành Nguyễn-đức-Nhuận vẫn đã có sẵn là nhuộm, giặt công nhuộm lành càng thêm 161 thêm bên, ít 161 không có lành nào mà ăn qua cả. Lúc kinh-lễ khuôn-lịch này chú tôn nên lựa lành bên chắt "a" mua, không nên dùng thứ đồ hảo phẩm, những thứ "uớt lạng" có người nhưng công mua về xai, giặt một lần là gây mặt, vài lần là nổi, ròn, như vậy là hại liền. Muốn tránh điều đó nên, chú tôn nên đến hiệu Nguyễn-đức-Nhuận mà mua lành tốt về dùng sẽ thấy sự ích lợi cho mình.

DẦU KHUYNH-DIỆP

của hiệu Viên-Đệ, Đông-hời, là thứ dầu hay để nhứt

TIN-TỨC NĂM CHÂU

(Tiếp theo trang nhất)

năm chiều lại 4 giờ, nhóm nhau tới tới mỗi giải tầu, như vậy thời đại Hội-nghị Genève chưa nhóm được.

Cho Autriche vay 300 triệu
Ban ủy-viên lý tài-lập ra đề điều-trả-tính-hình-tái-chánh của Ô-tô-rich, đã công-nhận cái từ-phòng-dịch cho nước Ô-tô-rich vay ba trăm triệu al-linh (schilling) (tính Đức), gần bằng 300 triệu quan tiền Pháp. Nước Ô-tô-rich, Anh và Ý-ta-li đã ký tên chấp-rõ.

BELGIQUE

Một bức thư của vua nước Belgique

Ông Renkin, thay mặt cho nước Belgique tại Lausanne mới được cái thư của vua Albert 1er, (Anh-bê-thê-nhật) ở kinh đô gửi qua, trong thư vua nói rằng nước Belgique phải liên lạc nào động trừ tuyệt cái chánh-sách tự-kỷ về việc kinh-tế của mỗi chánh-phủ.

Trong thư vua có nói thêm rằng sự nhập-cảng hàng-hóa sẽ đi không phát-thành là vì các nước tăng thuế-thương-chánh, thuế-nhập-đầu, các thuế-phu và ra luật ngăn-cấm hàng nước này sang nước kia. Bây giờ nếu muốn cho thương-mại giao thông, và trừ nạn kinh-tế khủng-hoảng thời các nước phải hiệp-đoan-hề để lo hủy bỏ các cái lệ-luật nghiêm khắc về việc Thương-chánh-ky.

Đoạn kết luận của bức thư của vua nói rằng sẽ tùy theo thời-cuộc và hoàn-cảnh, nước Belgique sẽ đứng lên thiết-ban cái sáng kiến của mình và liên hiệp với các nước để xin hủy bỏ cái chánh-sách tự-kỷ mà lo sự giàu-có cho cả thế-giới. Belgique vẫn tin chắc rằng các nước bây giờ đều rõ biết sự quan-bệ, lợi-ích của việc gỡ rối chung nhau.

Vì đâu có bức thư ấy?

Khi thấy thư ấy, ai ai cũng đoán chắc rằng bức thư của vua Anh-bê sẽ làm mối-giới cho một cuộc hiệp-ước giữa nước Belgique, Hà-lân-đơ (Hollande) và Luxembourg (Luxembourg) để hủy bỏ các cái luật định giá-thương-chánh.

Belgique làm gương trước

Nghệ-nói-rằng nước Nô-rê-gê (Norvège), La Xu-ê-đơ (La Suède) và nước Đan-mác (Danemark) cũng sẽ đồng nhau ký từ hiệp-ước bãi-luật định giá-thương-chánh hàng-hóa 3 nước qua lại buôn bán với nhau.

Lời đồn không sai

Quả như lời đồn trước của người thao-thời-thế, có tin mới qua cho hay rằng ba nước Belgique, Hà-lân-đơ và Luxembourg đã ký xong từ hiệp-ước giảm bớt hoặc bãi-bỏ các cái

bán định-giá hàng-hóa nhập-cảng và xuất-cảng của 3 nước. Ba nước này có tuyên bố cho liên-cường biết rằng nếu nước nào muốn vô-bội-giảm-giá thì được phép ký hiệp-ước với ba nước ấy.

Nước Pháp lẹ tay

Lời tuyên bố của ba nước vừa đăng ra, thời nước Pháp đã từ thư cho nước Belgique mà xin ký từ hiệp-ước với nước Belgique trước hết.

ĐỨC

Sau cuộc tuyên-cử Hạ-nghị-viện Hesse

Trong kỳ tuyên-cử Hạ-nghị-viện Hesse đảng Hitler chiếm được 10 phần trăm số thăm, bởi vậy không được toàn thắng. Còn phái cộng-sản mất hết 10 phần trăm; phái tư-bổn ôn-hòa mất 65 phần trăm; phái xã-hội-trung-ương và phái quốc-gia còn giữ được địa-vị cũ.

Thấy sự kết quả của cuộc tuyên-cử ở Hesse như vậy, chắc là việc lập tòa Nội-các mới sẽ gặp nhiều sự khó khăn như mấy lần đã qua rồi vậy.

Nếu tính cho phái nghị-viên Quốc-gia-xã-hội, bây giờ được 33 người, có thêm được một ông nghị-quốc-gia nhập-phe đi nữa, (là 33 người), tòa Nội-các thuộc phái hữu sau này cũng khó mà được đại-da-số, vì hết cả thủy-nghị-viên là 70 người.

Bởi vậy việc lập Chánh-phủ sau này phải tùy ở sự hiệp-nhứt của hai phái trung-ương và quốc-gia xã-hội. Tuy nhiên, xem dường như phái trung-ương không muốn hiệp-nhứt với phái quốc-gia xã-hội.

Sự kết quả của cuộc tuyên-cử bên Hesse làm cho dự-luận hoàn-cầu chủ-y vào là vì cái chánh-thể lập quốc ở Hesse tương-tự như bên chánh-phủ Đức một thứ.

Cấm bán y-phục đặc biệt

Vì hôm qua ở Cologne có nhiều cuộc biểu-tình rất kịch liệt, nên chỉ đặng Trung-ương ở Rhénanie xin quan Tổng-thống Hindenburg ra lệnh cấm bán y-phục theo huy-liệu của các đảng chánh-trị.

POLOGNE

Dân xin phòng-thủ biên-giới
Có mấy ngàn người xứ Pologne hiệp nhau biểu-tình ở Galezno để yêu cầu sự phòng-thủ biên-giới Pologne và cho Pologne có quyền thống-trị ở Dantzig.

HUẾ-KY

Công muốn bớt nợ

Mấy tay trọng yếu trong thương-giới và kỹ-nghệ-giới tó ý xin Chánh-phủ hiệp-tác với các nước Âu-châu giảm bớt nợ chiến-tranh nếu như với bất-thường sẽ bớt đi giải-ách khủng-hoảng cho thế-giới.

Sự khuyết-diêm trong nghề buôn bán của mình

(Tiếp theo trang nhất)

Chỉ lấy mắt dòm xem sẽ thấy ngay.

Mình vì không có cái óc thương-mại nên chỉ có ra buôn bán cũng làm của may, chứ chưa phải quyết-tinh tranh-cạnh. Vì vậy mới có cái tình ham-mau-lợi, ghét-dối-chờ. Ôi! làm một nhà công-giê, mà ghét-dối-chờ thời còn đứng giữa chợ làm chi?

Dối chờ đây, không phải đợi chờ số phận tốt, vẫn thời hèn, nhưng người tin dĩ đoan tâm vậy. Tôi sự đôi-giã hiền-lâm nên phải nói rõ rằng đợi chờ đây là đợi chờ cái ngày kết-quả của sự kiên-nhẫn, bền-chí chắc-lòng của mình.

Bởi vậy, buôn bán mà muốn lấy lợi mau mau liền trước mắt là một việc nên cải-tương. Vì muốn mau lợi nên chỉ mới phải bán-mắc. Mà bán-mắc ít ai mua. Ít ai mua thì hàng không chạy. Hàng không chạy thời tiền vốn nằm một chỗ không tẻ lợi ra.

Bỏ một đoạn

Không có chi là hơn là cái là bán rẻ nhiều người mua, nhiều người mua mau có lợi. Không có chi là hơn cái là: « một đồng mình cầm trong tay chắc hơn 2 đồng mình đương hi-vọng ».

V. N.

P.N.T.V. số 150

23 Jun 1932

Tập Phụ-nữ Tân-vân số 150 ra ngày thứ năm 23 Jun tới đây, sẽ có những bài này:

1. Đối với thư dư-luận bất-chánh, ta nên cư-tuyệt đi - P. N. T. V.
2. Ý kiến Thời-sự: Dân-bà không tới, đeo vàng là tội.
3. Một lối văn mà xảy ra chưa có: Nhứt-ky. - PHAN-KHÔI.
4. Ai bày ra may viết?
5. Nhi-nhật tạo ảnh hồng: Bà Hoa-Liên với ông Lưu-Thoa. - THIẾU-SƠN.
6. Thân gái dâm trường - TỐ-QUYÊN.
7. Sự hiện-lâm của thanh-niên.
8. Nhà đại-kỹ-giá thời-sự (Hải-khê). - LÊ-XUÂN.
9. Văn-đề đã thể ở Âu-châu. - THANH-TRUNG-CÚ.
10. Lối lịch của một vài danh-tử mới. - D.
11. Chi em trên Nam-vang thờ nào? - CỎ-NGA.

Hãy còn nhiều bài rất hay rất vui không thể kể ra cho hết.

P. N. T. V. từ trường nhứt đến trường tư, trường nào cũng có bài hay, chuyện lạ, tin tức quan-hệ đáng đọc đáng xem cả.

Ở Saigon có núi

(Tiếp theo trang nhất)

Nghệ-nói ở Saigon có núi, ai cũng ngạc-nhiên. Từ hồi có miếng đất gọi chữ S này đến nay không biết mấy ngàn mấy vạn năm, và đời trước tại chỗ bây giờ mình kêu là Saigon đây, không biết có núi hay không, cho tới bây giờ nghệ-nói tại Saigon có núi bao giờ. Vậy mà hôm nay tôi mới tìm ra được mấy cái núi đất ở tại trung-lâm-châu-thành mới là lạ cho.

Thời ai không tin tôi, và ai muốn thấy tận mắt, hãy chịu khó đi lại ngó tư đường Chemins des Dames, và đường d'Espagne, tất nhiều phải thấy một cái đồng đất và đá, sỏi, cao từ một đường sấp lên đó chừng 2 thước năm tay, có cây mọc um-tùm, cho đến đôi người đi bên này đường không ngó thấy người đi bên kia.

Đồng đất này nằm đó biết bao lâu rồi chẳng? Năm năm rồi đó, độc-giũ ôi! Để ai biết đồng đất ấy để làm năm đó năm nay dùng về việc lịch gì không? Chẳng có lịch lợi gì cả. Cũng như đồng bần vệ công đó hai bên là đại-lộ La Somme, từ xưa xe-lửa thẳng đến đầu phố Chợ-cũ, làm cho khách qua đường và đi xe điện không thể nào thoả đặng. Đại-lộ La Somme hóa ra cái đồng đất rồi!

Mấy ông Hội-dồng thành-phố chắc đã thấy núi đất và đồng đất rồi, vậy rồi đó chờ có lẽ nào không? Vậy mà sao mấy ông để vậy hoài, không ai hiểu nổi.

Có lẽ nói họ đợi chờ đặng 100 năm, mấy cục sỏi hóa ra vàng... mấy đồng phân mọc năm...

Vô-Nãi

LẤY THÂN ĐỀN TÔI

Kẻ xài tham tiền Đạn đã chết rồi!

Hôm qua Đồn-báo có đăng tin viên Chũ-sự sở Thương-chánh ở Kompong-Cham (Cao-miên) là M. Merle xài tham tiền của số ấy hết 103 ngàn đồng nên đã bị bãi, nay lại có tin khác nói và dĩ từ văn mà chết hóm kia rồi.

Tin ấy nói rằng lúc sau-đảm đến bắt, và có toan tự-vẫn, người ta cũn kịp, nhưng anh ta cũng quyết lòng chết cho được.

Số là khi quan chủ-lĩnh Kompong-Cham hay tin ấy, không có bắt giam anh ta vào ngục, chỉ lột lấy súng hết, rồi cho anh ta ở tại nhà như thường, có lính canh gác mà thôi. Không biết có kẻ nào đưa súng lên cho anh ta nên anh ta liền tự-vẫn mà thác.

Hiện nay quan còn đang điều tra để tìm coi kẻ nào cho mượn súng, và cái cách thực « kẻ » của anh ta làm sao cho biết. Có người nói anh ta chỉ xài tiền tiền có một tháng mà hết 103 ngàn đồng đó.

Tại sao Mỹ và Nhật chưa đánh nhau?

(Tiếp theo trang nhất)

càng gần dữ. Bây giờ họ đem những điều-ước 9 nước và điều-ước Kellogg ra mà buộc tội cho Nhật. Lại gọi một tờ thông-diệp cho cả hai nước Trung-Nhật, trong đó nói ngay những việc hành-dộng của Nhật là trái với điều-ước, vậy thì các nước trong thế-giới phải hiệp-lực với nhau mà ngăn cản Nhật - bôn; buộc Nhật-bôn đem hết những tang-vật đã lấy được đó, trả lại cho Tàu ngay đi v. v. v.

Xem lời lẽ thế ấy, thì Mỹ đã lo mối xung-dột với Nhật rồi vậy.

Không dễ cách một tháng sau, việc biến ở Thượng-hải lại đây, làm cho quốc-dân Mỹ, bấy lâu giữ cái thái-dộ để đợi thăm-trăm, thì giờ cũng phải có kinh-thất sắc, rồi đồng-hề nhau công kích Nhật-bôn đảo-đề. Họ bài-xích Nhật-bôn và cho người Nhật là bạo-tàn. Người Mỹ kiểu-ngu ở Thượng-hải cũng là o lên dữ; họ cho cái việc Nhật-bôn đem binh đánh Thượng-hải, thật là ra mặt xâm-lược người ta, không còn nhơn-nghĩa và gấu-giếm gì nữa. Cho đến tất cả dự-luận bảo-giới nước Mỹ cũng vậy, càng tuyên-truyền phản-đối người Nhật, hết sức kịch-liệt, làm như xé xác phanh-thây, không còn có chỗ nào lãnh-lặng nữa hết.

Qua tới ngày 11 tháng ba, Mãn-châu-quốc thành-lập, thì cái phong-trào bài-Nhật của người Mỹ, càng như lửa-chế dầu thêm, từ chánh-phủ cho đến dư-luận, đều hết sức chỉ-trưng cái chánh-sách tuyệt-giao kinh-tế, để đối với Nhật, và phải ra tay trừng-trị Nhật mới đặng. Phiệt là dự-luận phân-kích của người Mỹ nổi lên lung-tung, như lửa-bùng-khoi tỏa, tưởng đâu là Mỹ nhai nuốt Nhật-bôn ngay thì mới hả lòng.

Vậy mà cái khi phân-uất ấy ếm điếu-ngay, không có gì hết, là tại sao vậy?

(Còn tiếp) VÂN-ANH

Vỏ ruột thừa nào làm vừa lòng chủ xe? Thì chỉ có hiệu Continental của người Đức chế ra thôi.

Lâu mòn, không nổ bẫy, không trơn, không trượt, món đồ bô cũng không sao, ấy là mấy cái tánh chất đặc-biệt của vỏ Continental.

SAIGON - AUTO
Etablissement TANG-QUANG-DI
Số 115 đường Nguyễn-Trung-Kiệt
18-28 Rue Amiral Roze, SAIGON

Sách bán giúp Hội Dục-anh 40-1.

(Tiếp theo trang nhất)

— Sách có nhiều bài hay.
— Xin giới thiệu cùng đọc-giã.

Phở-thông Văn-xã mới xuất bản cuốn **Nhơn-tinh thể-thái**, sách dày 32 trang có lời bàn, nửa cuốn Phụ-nữ, bài về lựa chọn của 3 người biết cách sắp đặt theo lối mỹ-thuật, có nhiều tranh ảnh điểm-trang.

Giá định 0528.

Tiền bán sách này có trích 0/1 giúp Hội Dục-anh.

AI muốn biết nội-dung và giá-trị của sách xin hãy liên-thư đĩnh có 0528 gửi mua. Thư gửi cho Phở-thông Văn-xã đường Hàm-sỏi ở Giadinh. (Có mục-lục các sách gửi kèm theo sách mua).

MÌNH SAO HAY LẮNG TRÍ QUÁ

Thư thuốc «Diệu-phụng» được lần hoàn» gọi là thư thuốc bổ của dân-bà đây, hôm nào mình đưa tới vô tiệm mua cho bốn năm hộp nhậu chữ A nhà thuốc «Phụng-gia» viên số 123 đường Paris bây giờ mình ăn uống ngũ được, trong mình lợi khỏe, vậy bây giờ mình lại quên là nghĩa gì, đó cũng vì thư thuốc hay nên hàng phu nữ thư g hỏi mua không ngớt! Vậy chắc ý có chủ đại-ly cho mình mua đây, Nguyễn-thị-Kinh Saigon, Long Phát bán đồ nữ trang ở Phú-nhuan, và ở tại Nam-vang Maison Paul Bàu.

THẬT LÀ KHỎI LO

Thư dầu «gia nam Thủy Phong» này của bản-đương chế theo phép vị nhơn-chuyên-rồng thuốc tốt, nên thư dầu này lành chất hay trừ khử tà-phong, chủ trị chứng bệnh như đầu, chóng-mắt, bôn-màu cam-mơ trong mình ngoài thoa, thì thấy hay, chủ trị cam-mơ phong-hàng, tay-chơn mỏi-mệt, đau-bụng, ủa-mửa, trúng-giộ, ho-hen, đăm-siêu, con-sít-ghe-chức, mục-nhọt: cách dùng có chỉ rõ trong thư, giá mỗi lọ 0p.30 về trung 0p.20, và nhỏ 0p.10. Đại-ly: Thuột-Đo-Thường được-phóng n° 327 đường Marins Cholon. Tiêm-chánh Quân-Van-An, đường Ohler N° 51 Nam-van. (Tiêm-lập trên 60 năm) danh-tiếng.

May khéo, cắt đúng, giá rẻ là mấy cái độc-tánh của tiệm:

PHAN-BÁ-LƯƠNG
118, Rue Espagne, Saigon

BỎ-LỬA! BỎ-LỬA!

Quí Bà!

Nên bỏ lửa đi!

Nếu quí Bà lúc sanh sản muốn:

**khởi-phải nằm-lửa
khởi-phải nóng-nực
khởi-phải phiên-phức
được-âm-áp
được-ngon-ăn
hợp-vệ-sanh**

thì quí Bà nên uống

RƯỢU BỎ LỬA

của nhà thuốc tây NGUYỄN-VĂN-TRÍ (Mytho)

Gửi cách lỉnh hóa giao ngân khắp cõi Đông-Pháp

May rất khéo!!

Giá rất rẻ!!

TÂN-LOI

TAILLEUR COUPE ÉLEGANTE

Rue d'Espagne N° 134 - SAIGON

VẬY MỚI TÌNH!

Tác giả: VIÊN-HOÀNH

(Tiếp theo)

Các-Hương dóm thấy cử-chỉ của người có thương như vậy, thái độ rầu-buồn đó. Có cơ-đếm là ngày coi bữa nào Văn-Anh đến nhà cô, đến nhà Hứa-Tám, và trong một tháng chẳng tới lại hai nơi ấy là mấy lần.

Từ đây, thế cho gương mặt nghiêm-trang buồn-bực của Văn-Anh, Các-Hương lại thấy có một cái gương mặt khác, đẹp đẽ tươi-cười và gần gũi với cô thường thường, tức là gương mặt của Hứa-Pavơ đó. Với Hứa-Pavơ?

Đối với Các-Hương, hay đối với bất kỳ ai khác, Hứa-

Anh ra làm sao cho biết.

Thiết vậy, có muốn đặng gần đi cặp với Hứa-Pavơ, thì chuyện cưới-dồn với chàng cho Văn-Anh trông thấy coi chẳng tính là nhỏ. Cái sự có muốn biết đó, ngày nay có đã biết rõ được rồi. Gặp cái tình cảnh ấy, lẽ thì Văn-Anh phải nói ghen-nổi tức-lên, nhưng không dáo, chẳng những chẳng giận đó như không quan-bệ thì tới chàng, mà chàng lại tìm kế lánh xa cô ra nữa. Thế thì Văn-Anh có thương yêu chỉ có dăm mà có còn vọng-tưởng.

Về đến nhà Các-Hương quen quơ và cặp con mắt cô đó, ông Thanh-Nhan thấy vậy mới hỏi:

— Bỏ con một nhọc và buồn ngủ làm sao mà mặt mày buồn-buồn, con mắt đỏ chực như thế?

Không muốn cho ba cô hiểu nên nói nhảm-tam-sự của con.

Các-Hương gắng gương mặt

cười và đáp:

— Thưa ba, con mệt và buồn ngủ lắm, con phải đi ngủ liền tức thời mới được. Thật, là nay không có khi nào con thức khuya bằng đêm này.

— Con phải rần, chờ nếu con đau, không xem sóc việc nhà con làm nước cho ba, thì nguy cho ba lung-lâm.

Mười phút sau, ông Thanh-Nhan thay đổi y-phục rồi ông mới xách đèn đi ngủ. Khi ông đi ngang qua gương của Các-Hương, ông đứng lại mà nhìn, có ý lo sợ cho con ngủ không an-giác.

Mà thiệt, đêm nay Các-Hương có ngủ nghỉ gì được đâu. Leo lên giường cô nằm áp mặt ở giữa hai cái gối vuông mà khóc-rấm-rất, và lần-lần ho-hen, nhưng ông Thanh-Nhan làm sao thấy được và hiểu làm sự của cô con gái cũng ông tin cho được.

Có Các-Hương khỏe: có

mới thất bại vì tình-lâm-thứ nhất của đời cô vậy!

Chuyện thứ tư

Tháng lại ngày qua, thờ là ác-lộ, lật-bật chẳng bao lâu mà hôm nay đã gần đến Xuân-nhật.

Mấy ngày rày, Sở-Vân với Các-Hương đi chợ thường-lắm, mỗi ngày đi đến đôi ba lần. Từ ba bốn năm nay, năm nào bà bước qua rằm tháng chạp, thiên hạ rờn-rục lắm đó. An-Tết, Các-Hương cũng đi chợ mua một ít lợn-bàng, vài bô, hoặc khăn-nón mà cho dăm con nít nhà nghèo-lớ là con cháu của bọn thầy thợ giúp việc ở trong nhà máy của bà có đó. Sở-Vân cũng theo mua sắm đồ cho Các-Hương luôn, bởi vậy khi thì cô đến nhà Các-Hương, khi Các-Hương lại đến nhà cô, em chồng với chị dâu rất là thuận-thỏa vui-vẻ.

Cũng như Văn-Anh, từ ngày

Hứa-Pavơ vào làm việc ở dinh-liệp-ly, tuy thấy có mướn phố-don nhà rất đàng hoàng, song thấy văn-hay về Baria mà chơi thường-lắm. Chứa-nhứt, ngày là nào thấy cũng về, mà về về đến quê hương, nếu thầy không đến nhà Thanh-Nhan, thì cũng lại chơi với vợ chồng Hứa-Tám rồi là thân-thiết.

Hứa-Pavơ đến nhà Hứa-Tám, gặp Các-Hương thường thường, lại càng khiến cho thầy siêng đến nhà Hứa-Tám, và mỗi lần thầy tình đi, thầy đi toàn trước sẽ gặp Các-Hương, thất-quả mười lần không trật-mới.

Mỗi khi một ít, càng được trông thấy cái nhơn sắc mỹ-mĩ, cái giọng nói thanh-thao của Các-Hương, và càng được gần gũi với cô nhiều lần, Hứa-Pavơ lại càng say mê có lắm. Mà chàng say mê có công-phải.

Văn-Anh là một người ngu

lạnh, không ưa con gái dâm-bà, quyết từ chối nghĩa-độc-thân cho mãi đến hết kiếp, thế mà gần gũi với Các-Hương, chàng còn phải nặng lòng thương-nhớ có thay, hướ-giỏi Hứa-Pavơ là một kẻ dâm-tinh và báo-sắc Jung-bực! Hứa-Pavơ thương yêu Các-Hương quá, thương yêu đến nỗi một ngày kia thấy gần muốn bày tỏ hết ruột-gan ra cho Các-Hương thấu hiểu!

(Còn tiếp)

